

Sygnatura akt II 1 C 8/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 sierpnia 2022 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w II Wydziale Cywilnym – Sekcji Egzekucyjnej

Przewodniczący: Sędzia Anna Brackowska

po rozpoznaniu w dniu 23 sierpnia 2022 roku w Łodzi

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **M. W. (1)**

przeciwko (...) **Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł.**

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek sprzeciwu pozwanego od wyroku zaocznego wydanego w sprawie II 1 C 8/22 w dniu 24 marca 2022 roku

utrzymuje wyrok zaoczny z dnia 24 marca 2022 roku w mocy w całości.

Sygnatura akt II 1 C 8/22

UZASADNIENIE

W pozwie z 2 lutego 2022 roku, skierowanym przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł., wniesionym przez powódkę M. W. (1), reprezentowaną przez pełnomocnika profesjonalnego w osobie adwokata - wniosła o pozbawienie w całości wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty z dnia 6 sierpnia 2003 roku wydanego w postępowaniu nakazowym przez Sąd Rejonowy w Brzezinach, w sprawie I Nc 570/03, któremu w dniu 20 września 2021 roku została nadana klauzula wykonalności w sprawie I Co 28/21 na rzecz M. W. (1) jako spadkobiercy zmarłego dłużnika E. K.. Wniosła także o zasądzenie na swoją rzecz kosztów postępowania oraz o zabezpieczenie powództwa poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi K. K. (1) w sprawie Km 2116/21. Jako podstawę faktyczną jej żądania pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności wskazała ona na fakt wadliwości doręczenia pierwotnemu pozwanemu tytułu egzekucyjnego oraz przedawnienie roszczeń objętych tytułem wykonawczym (pozew k. 3-7, pełnomocnictwo k. 9).

Postanowieniem z dnia 7 lutego 2022 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, II Wydział Cywilny Sekcja Egzekucyjna zabezpieczył powództwo w ten sposób, że zawiesił postępowanie egzekucyjne prowadzone pod sygnaturą Km 2116/21 przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi K. K. (1) z wniosku (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. przeciwko M. W. (1) do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie (postanowienie k. 27).

Pozwany nie złożył odpowiedzi na pozew (zarządzenie k. 28, zpo k. 46).

W dniu 24 marca 2022 roku w sprawie II 1 C 8/22 Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi wydał wyrok zaoczny, w którym pozbawił wykonalności tytuł wykonawczy w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym wydany przez Sąd Rejonowy w Brzezinach w dniu 6 sierpnia 2003 roku w sprawie o sygnaturze akt I Nc 570/03 prowadzonej przeciwko E. K., któremu nadano klauzulę wykonalności na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. postanowieniem Sądu Rejonowego w Brzezinach z dnia 17 listopada 2003 roku w sprawie I Co 470/03,

któremu nadano klauzulę wykonalności przeciwko M. W. (1) postanowieniem Sądu Rejonowego w Brzezinach, Wydział I Cywilny z dnia 20 września 2021 roku w sprawie I Co 28/21 w całości. Ponadto zasądził od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. na rzecz M. W. (1) kwotę 4.350 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania. (wyrok zaoczny - k. 43).

W dniu 19 kwietnia 2022 roku (data nadania w UP) od powyższego wyroku zaocznego, w terminie ustawowym, pozwany złożył sprzeciw – co do całości wyroku zaocznego. Wniósł on o oddalenie powództwa w całości i przeprowadzenie dowodu z akt Sądu Rejonowego w Brzezinach na okoliczność wskazania wartości przedmiotu sporu. W krótkim uzasadnieniu wywiedzionego sprzeciwu pozwany wskazał, że Sąd Rejonowy w Brzezinach wydał nakaz zapłaty w dniu 6 sierpnia 2003 roku w sprawie I Nc 570/03 przeciwko E. K. nakazujący zapłatę na rzecz powoda kwotę należności głównej 2.354,55 zł wraz z odsetkami i kosztami postępowania. (sprzeciw pozwanego k. 49).

W dniu 19 kwietnia 2022 roku (data nadania w UP) pozwany złożył sprzeciw od powyższego wyroku zaocznego. Wyrok został zaskarżony sprzeciwem w całości. Pozwany podniósł, że roszczenie objęte tytułem wykonawczym nie uległo przedawnieniu, gdyż termin biegu przedawnienia był wielokrotnie przerywany przez wszczynanie kolejnych postępowań egzekucyjnych i składanych w sprawie wniosków o nadanie klauzuli wykonalności. Ponadto podniósł on, że Sąd Rejonowy w Brzezinach w sprawie o sygnaturze akt I Co 28/21 nie stwierdził upływu terminu przedawnienia roszczeń objętych spornym tytułem wykonawczym i nadał klauzulę wykonalności przeciwko spadkobierczyni zmarłego dłużnika (sprzeciw k. 62)

W sprawie na podstawie art. 148¹ par. 1 k.p.c. doszło do wydania wyroku na posiedzeniu niejawnym, wobec faktu, że po złożeniu przez strony pism procesowych i dokumentów, w tym również po wniesieniu sprzeciwu od wyroku zaocznego, sąd uznał, mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych, że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne.

Sąd Rejonowy ustalił co następuje:

W dniu 6 sierpnia 2003 roku Sąd Rejonowy w Brzezinach wydał w sprawie I Nc 570/03 nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, w którym nakazał pozwanemu E. K., aby ten zapłacił na rzecz W. M. kwotę 2.354,55 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 27 maja 1999 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 57,10 zł z tytułu kosztów procesu. Nakaz zapłaty stał się prawomocny w dniu 10 września 2003 roku (kopia tytułu wykonawczego k. 12; pismo I Wydziału Cywilnego Sądu Rejonowego w Brzezinach z dnia 22 lutego 2022 roku k. 44).

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Brzezinach z dnia 17 listopada 2003 roku wydanym w sprawie I Co 470/03 nadano powyżej opisanemu nakazowi zapłaty klauzulę wykonalności na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł., na którą przeszły uprawnienia W. M.. Nakaz zapłaty został zaopatrzony tego samego dnia w Sądową klauzulę wykonalności (kopia postanowienia k. 5v w załączonych aktach I Co 28/21 Sądu Rejonowego w Brzezinach).

W dniu 20 września 2005 roku, Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi A. R. wszczął przeciwko dłużnikowi E. K. postępowanie egzekucyjne w oparciu o w/w tytuł wykonawczy. Postępowanie to zawisło za sygnaturą akt Km 1563/05. W jego toku nie doszło do wyegzekwowania na rzecz wierzyciela żadnych kwot. Zostało ono umorzone wskutek stwierdzenia bezskuteczności prowadzonej w nim egzekucji postanowieniem wydanym przez komornika sądowego w dniu 7 sierpnia 2007 roku (pismo komornika sądowego A. R. k. 43, kopia postanowienia k. 8 w załączonych aktach I Co 28/21 Sądu Rejonowego w Brzezinach).

E. K. zmarł w dniu 21 sierpnia 2007 roku (okoliczność bezsporna).

We wniosku z dnia 5 lutego 2018 roku, (...) Spółka z o.o. w Ł. wezwała M. W. (2) i K. K. (2) do zawarcia ugody w przedmiocie roszczenia objętego tytułem wykonawczym wydanym przez Sąd Rejonowy w Brzezinach w sprawie I Nc 570/03 w dniu 6 sierpnia 2003 roku. W treści tego wniosku wskazano, że M. W. (2) i K. K. (2) są spadkobiercami E. K. (kopia wniosku z dnia 5.02.2018r. k. 23).

W piśmie procesowym z dnia 17 kwietnia 2018 roku złożonym przez M. W. (1) do sprawy II Co 15/18 wskazała ona, że nie uznaje żądania wniosku gdyż nie jest spadkobierczynią E. K. wobec oddalenia wniosku o stwierdzenie nabycia spadku prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi z dnia 12 września 2017 roku wydanym w sprawie I Ns 462/14 oraz z uwagi na fakt, że roszczenie objęte tytułem wykonawczym jest przedawnione (kopia odpowiedzi na w/w wniosek k. 24).

W sprawie II Co 15/18 prowadzonej przez Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, po jej rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 17 maja 2018 roku nie doszło do zawarcia ugody (kopia protokołu z dnia 17 maja 2018 roku k. 25).

Na mocy postanowienia Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, Wydział I Cywilny wydanego w sprawie I Ns 211/18 w dniu 10 stycznia 2018 roku stwierdzono, że spadek po E. K., synu B. i M., zmarłym w dniu 21 sierpnia 2007 roku w Ł., na podstawie ustawy nabyła jego córka M. W. (3) z domu K. w całości (kopia postanowienia k.6 w załączonych aktach I Co 28/21 Sądu Rejonowego w Brzezinach).

W dniu 26 lutego 2021 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. złożyła do Sądu Rejonowego w Brzezinach wniosek o nadanie klauzuli wykonalności w trybie art. 788 k.p.c. nakazowi zapłaty wydanemu w postępowaniu nakazowym w dniu 6 sierpnia 2003 roku w sprawie I Nc 570/03 przeciwko spadkobiercy zmarłego dłużnika E. K. – w osobie M. W. (1). Wniosek ten został uwzględniony postanowieniem Sądu Rejonowego w Brzezinach z dnia 20 września 2021 roku w całości. Zażalenie M. W. (1) na w/w postanowienie zostało odrzucone postanowieniem Sądu Rejonowego w Brzezinach z dnia 21 lutego 2022 roku (wniosek k. 4, postanowienie k. 35, zażalenie k. 41-42, postanowienie o odrzuceniu zażalenia k. 57-58 w załączonych aktach Sądu Rejonowego w Brzezinach I Co 28/21).

Na podstawie wniosku egzekucyjnego złożonego przez (...) Spółkę z o.o. w Ł. do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi K. K. (1) przeciwko M. W. (1) w dniu 13 stycznia 2022 roku zostało wszczęte postępowanie egzekucyjne celem wyegzekwowania całości należności objętej spornym tytułem wykonawczym, w tym całości odsetek ustawowych od należności głównej. Sprawa zawisła za sygnaturą akt Km 2116/21. Postępowanie to pozostaje czynnym, jednak zawieszonym na podstawie postanowienia wydanego w przedmiotowej sprawie w trybie zabezpieczenia powództwa w dniu 7 lutego 2022 roku. W jego toku nie doszło do wyegzekwowania na rzecz wierzyciela od dłużnika żadnych kwot (zawiadomienie o wszczęciu egzekucji k. 11, notatka urzędowa k. 73).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie powołanych powyżej dokumentów znajdujących się w sprawie oraz załączonych aktach postępowań egzekucyjnych i sądowych. Był on właściwie pomiędzy stronami postępowania bezsporny. Sąd przy tym nie uwzględnił w stanie faktycznym sprawy faktu wszczęcia i prowadzenia przez wierzyciela postępowania egzekucyjnego przeciwko E. K. w sprawie V Km 140/04 (k. 7 załączonych akt I co 28/21 Sądu Rejonowego w Brzezinach), gdyż z treści tego dokumentu w żaden sposób nie wynika w oparciu o jaki tytuł wykonawczy i w zakresie jakich kwot postępowanie to było prowadzone przeciwko E. K..

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Na wstępnie rozważań merytorycznych w przedmiotowej sprawie wskazać należy, że zarzuty powódki zgłoszone przez jej pełnomocnika w treści pozwu a dotyczące braku skutecznego doręczenia jej poprzednikowi prawnemu odpisu nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym nie mogły okazać się skutecznymi na gruncie sprawy z powództwa o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności.

Jest powszechnie wiadomym, że podstawie przepisu art. 840, nie jest dopuszczalna merytoryczna zmiana uprzednio wydanego prawomocnego orzeczenia (por.: wyrok Sadu Najwyższego z dnia 12 grudnia 1972r., II PR 372/72, OSPiKA 1973, Nr 11, poz. 222; także: E. Wengerek, w: M. Romańska (red.), Postępowanie zabezpieczające, s. 336; H. Pietrkowski, w: T. Ereciński, KPC. Komentarz, t. 4, 2012, s. 276; K. Flaga-Gieruszyńska, w: A. Zieliński, KPC. Komentarz, 2014, uw. do art. 840, Nb 5). Treść uzasadnienia żądania pozwu a także powołane tam argumenty i zarzuty wskazują na fakt braku zrozumienia powództwa o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności. Zarzuty

podnoszone przez stronę powodową winy stać się podstawą do skorzystania przez nich z możliwości złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty, ewentualnie połączonego również z wnioskiem o przywrócenie terminu do jego złożenia.

Zasadnym okazało się jednak przedmiotowe powództwo oparte o zarzut przedawnienia roszczenia. Jak stanowi bowiem art. 125 k.c., roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu przedawnia się z upływem lat dziesięciu (przepis w brzmieniu obowiązującym do dnia 9 lipca 2018 roku znajdującym zastosowanie w przedmiotowej sprawie), chociażby termin przedawnienia roszczeń tego rodzaju był krótszy. Jeżeli stwierdzone w ten sposób roszczenie obejmuje świadczenia okresowe, roszczenie o świadczenia okresowe należne w przyszłości ulega przedawnieniu trzyletniemu. Zajście po wydaniu tytułu egzekucyjnego zdarzenia, na skutek którego zobowiązanie nie może być egzekwowane, to między innymi podniesienie zarzutu przedawnienia zasądzonych roszczeń i upływ czasu. W tym zakresie powódka powołała się więc na uprawnioną przesłankę pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności, opisaną w art. 840 § 1 punkt 2 kodeksu postępowania cywilnego.

W tej sprawie wystąpił upływ długiego czasu od wydania orzeczenia. Pozwany wykazał co prawda, że przerwał bieg terminu przedawnienia, jednak z przerwami pozwalającymi na przyjęcie upływu całego okresu przedawnienia.

W tym miejscu zaznaczenia wymaga, że tutejszy Sąd Rejonowy nie jest w tym zakresie związany w żadnej mierze decyzją Sądu Rejonowego w Brzezinach w sprawie I Co 28/21, który prawdopodobnie uznał, że termin ten w przedmiotowej sprawie nie upłynął.

Przerwanie biegu terminu przedawnienia jest instytucją uregulowaną w art. 123 § 1 k.c. i art. 124 k.c. Bieg terminu przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Po każdym przerwaniu bieg przedawnienia biegnie na nowo, jednak przedawnienie nie biegnie, dopóki postępowanie przed sądem lub innym organem nie zostanie zakończone. Skutek przerwania biegu terminu przedawnienia wystąpił w przedmiotowej sprawie kilkakrotnie, a to na skutek składania kolejnych wniosków o wszczęcie postępowań egzekucyjnych w sprawach Km 2116/21 i Km 1563/05 oraz poprzez złożenie przez wierzyciela wniosków o nadanie klauzuli wykonalności w trybie art. 788 k.p.c. w sprawach I Co 470/03 i I Co 28/21 do Sądu Rejonowego w Brzezinach.

Skutek przerwania biegu terminu przedawnienia roszczeń objętych spornym tytułem wykonawczym nie nastąpił poprzez złożenie przez wierzyciela wniosku o stwierdzenie nabycia spadku po zmarłym E. K., gdyż przedmiotem takiego postępowania jest ustalenie sukcesji generalnej prawa spadkodawcy, a nie ochrona konkretnej wierzytelności (por. między innymi wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 12 stycznia 2018 roku, I ACa 600/17, publikowany w bazie L.).

Zasadniczo jednak stanowisko strony pozwanej wskazujące na brak upływu terminu przedawnienia w przedmiotowej sprawie opierało się na tym, że wniosek o zawezwanie do próby ugodowej przerywa bieg terminu przedawnienia. Co do zasady należy się z tym stanowiskiem zgodzić, jednak skutek taki nie następuje automatycznie i nie w każdym stanie faktycznym sprawy.

Po pierwsze bowiem należy wskazać, że czynności przerywające bieg przedawnienia, o których mowa w art. 123 § 1 pkt 1 k.c., muszą być skierowane przeciwko adresatowi roszczenia. Na okoliczności te wskazał między innymi Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 19 września 2016 roku wydanym w sprawie I ACa 378/15 (publikowany w bazie L.). W podobnym tonie wypowiedział się Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 20 grudnia 2013 roku wydanym w sprawie I ACa 872/13 (publikowany w bazie L.).

Przenosząc tę część rozważań na grunt przedmiotowej sprawy wskazać należy, że wniosek o zawezwanie do próby ugodowej (zgodnie z jego treścią) został skierowany przeciwko spadkobiercom ustawowym zmarłego dłużnika. W momencie jego kierowania do Sądu pozwany (wierzyciel) nie dysponował jednak postanowieniem w przedmiocie stwierdzenia nabycia spadku po zmarłym E. K., więc skierował jedynie ten wniosek przeciwko osobom, które potencjalnie mogły okazać się spadkobiercami zmarłego dłużnika. Okoliczności tej M. W. (1) w treści odpowiedzi

na wniosek o zawezwanie do próby ugodowej wyraźnie zaprzeczyła, podniosła również fakt przedawnienia roszczeń objętych tytułem wykonawczym wystawionym przeciwko E. K.. W chwili kierowania przeciwko niej wniosku o zawezwanie do próby ugodowej nie była ona (jeszcze w sposób skuteczny) adresatem roszczenia wierzyciela wynikającego z treści spornego nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 6 sierpnia 2003 roku wraz z nadaną temu orzeczeniu klauzulą wykonalności w trybie art. 788 k.p.c., więc wniosek ten nie mógł przerwać biegnącemu w sprawie okresu przedawnienia.

Po drugie i co również bardzo istotne, nie każdy wniosek o zawezwanie do próby ugodowej będzie mógł być traktowany jako zmierzający bezpośrednio do dochodzenia roszczenia objętego tytułem wykonawczym.

Wniosek o zawezwanie do próby ugodowej nie stanowi bowiem czynności bezpośrednio zmierzającej do dochodzenia roszczenia w rozumieniu art. 123 § 1 pkt 1 k.c., gdy jego celem jest tylko wydłużenie okresu zaskarżalności wierzytelności przez doprowadzenie do przerwy biegu przedawnienia. Oznacza ono w praktyce, że sąd winien zbadać, czy jest to czynność, która potencjalnie może doprowadzić do realizacji roszczenia i jaki jest jej rzeczywisty cel, przy czym dokonanie tego badania nie może być a limine ograniczone do wniosków kolejnych, ale rozciąga się również na pierwszy tego rodzaju wniosek (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 14 czerwca 2021 roku w sprawie V CSK 177/21; Sąd Apelacyjny w Szczecinie w wyroku z dnia 25 marca 2021 roku, w sprawie I ACa 12.21; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 lutego 2021 roku w sprawie I CSK 504/20, wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 28 stycznia 2021 roku w sprawie I AGa 205/19, L.).

Wskazać bowiem należy, że nie jest czynnością zmierzającą bezpośrednio do dochodzenia roszczenia zawezwanie do próby ugodowej, którego celem jest jedynie wydłużenie okresu zaskarżalności wierzytelności przez doprowadzenie do kolejnej przerwy biegu przedawnienia. Złożenie wniosku o wezwanie dłużnika do próby ugodowej wyłącznie w intencji przerwania biegu terminu przedawnienia, tj. wydłużenia okresu zaskarżalności wierzytelności, pozostaje w sprzeczności z założeniem instytucji przedawnienia roszczenia, jakim jest przede wszystkim czasowe ograniczenie uprawnienia służącego wierzycielowi oraz nie daje się pogodzić z podstawowym założeniem postępowania pojednawczego, którym jest doprowadzenie do zawarcia ugody stron, a nie do przerwy biegu przedawnienia.

W taki właśnie sposób Sąd Rejonowy dokonał oceny złożonego przez wierzyciela (pозwanego w przedmiotowej sprawie) w dniu 5 lutego 2018 roku wniosku o zawezwanie między innymi M. W. (1) do próby ugodowej. W treści odpowiedzi na wniosek złożonej wtedy przez powódkę można wyczytać, że wniosek o stwierdzenie nabycia spadku po zmarłym E. K. złożony przez pozwanego został oddalony w sprawie I Ns 462/14 Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi (okoliczność nie wykazana, jednak wzięta pod uwagę jedynie posiłkowo dla potrzeby oceny wniosku o zawezwanie do próby ugodowej), nie dysponował on dokumentem uprawniającym go do wystąpienia na drogę sądową z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności w trybie art. 788 k.p.c. przeciwko spadkobiercom zmarłego dłużnika (postanowienie spadkowe pochodzi z daty późniejszej), więc próbował on dokonać przerwania biegu terminu przedawnienia roszczeń objętych spornym nakazem zapłaty – w trybie wniosku o zawezwanie do próby ugodowej – jednak w ocenie tutejszego Sądu Rejonowego nieskutecznie. Dla oceny tego wniosku nie bez znaczenia było również stanowisko zwarte w treści odpowiedzi na ten wniosek złożonej przez M. W. (1), wskazywała ona bowiem już w jej treści, że roszczenie objęte spornym nakazem zapłaty jest przedawnione i odmawiała wyraźnie jego spełnienia.

W tym miejscu należy jeszcze uzupełniająco powołać się na wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 10 listopada 2021 roku w sprawie VI ACa 734/20, w którym Sąd ten wskazywał na cel złożenia wniosku o zawezwanie do próby ugodowej. Sąd ten wskazał, że wniosek o zawezwanie do próby ugodowej stanowi czynność, przedsięwziętą w celu dochodzenia roszczenia, jeżeli wierzyciel ma podstawy sądzić, iż do ugody może dojść i nie dysponuje przekonującymi przesłankami, że domniemany dłużnik świadczenia nie spełni. Natomiast w przypadku, gdy wierzyciel nie tylko nie ma podstaw, aby wnosić że do ugody dojdzie, co więcej, zna stanowcze stanowisko strony przeciwnej, która konsekwentnie deklaruje, iż świadczenia nie spełni, wniosek o zawezwanie do próby ugodowej ma wyłącznie cel instrumentalny, w postaci przerwania biegu przedawnienia. W takiej sytuacji skutku tego nie osiąga, bo nie został złożony w celu dochodzenia konkretnego roszczenia, lecz aby uniknąć skutku upływu czasu i konsekwencji prawnych z tym związanych.

Mając powyższe na uwadze i okres wieloletniej beczynności wierzyciela w przedmiotowej sprawie w okresie czasu od dnia 7 sierpnia 2007 roku (umorzenie postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 1563/05) do dnia 26 lutego 2021 roku (złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty z dnia 6 sierpnia 2003 roku w sprawie I Nc 570/03 w trybie art. 788 k.p.c. w sprawie I Nc 28/21 Sądu Rejonowego w Brzezinach), roszczenie objęte spornym tytułem wykonawczym uległo w całości przedawnieniu.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. Pozwany przegrał przedmiotową sprawę w całości winien więc zwrócić na rzecz powódki poniesione przez nią koszty postępowania, na które złożyły się: opłata sądowa od pozwu – 750 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika profesjonalnego powódki w stawce stałej – 3.600 zł.

O utrzymaniu wyroku zaocznego w mocy sąd orzekł na podstawie art. 347 k.p.c.